

Māra Madliena

Madlienas pagasta informatīvais izdevums

Nr. 301

2017. gada oktobris

Bez maksas

Pielijis rīts. Lietus nepārstāj un nepārstāj mazgāt zemi.

„Nu jau par daudz raudāts!” Bet līst, līst, līst...

Pie saulītes pierasts, pie labām dienām, pie labā... It kā jau nevis pierasts, bet ir tās lielās un neremdināmās ilgas pēc kaut kā skaista, pēc kaut kā laba, tīra, silta, viegla...

Nekad taču neviens neteiks, ka ir pelnījis sliktas dienas. Tas būtu tāpat, kā sev iesist pa seju. Visi ir pārliecināti, ka ir pelnījuši labās. Un, jo vairāk, jo labāk!

Bet dažkārt nesanāk... Un tad parādās tas jautājošais sašutums: „Kāpēc citiem, bet ne man? Ar ko es sliktāks?” Ne ar ko... Sliktais un labais ir pretstatīti – ja nebūtu sliktā, tad nebūtu, ar ko salīdzināt labo. Un otrādi. Drūmais un priecīgais arī ir pretstatīti, ja nebūtu drūmā, nebūtu arī priecīgā, jo nebūtu, ar ko

salīdzināt.

Ja ilgstoši lijš, tad šķiet, lietus nerimsies nekad. Līdzīgi kā dzīvē ar drūmajām dienām – liekas, tās nebeigsies nekad... Un tieši tajā brīdī, kad ir visgrūtāk, tad arī visvairāk liekas – tas uz visiem laikiem... Tāda kā nolemtības sajūta. Un, kamēr viņa ir kā tādi biezi lietus mākoņi, tikmēr līst, līst, līst...

Ja būtu mūžīgās saulainās dienas, ja būtu tā, ka viss, ko vēlas, piepildās – bez piepūles, bez rūgtuma, bez zaudējumiem, vai maz būtu iespēja to labo un skaisto novērtēt?

Kamēr ilgošanās notiek, kamēr ir cerība, tikmēr nekas nav zudis. Lietainās dienas bieži vien ļauj patiešām apjaust, cik saulainās ir jaukas. Līdzīgi arī dzīvē, kad šķiet, viss ir sabrucis un beidzies – bet te pēkšņi...

Mareks Liepa

Visu mūžu
Meklēju savu vietu...
Jo ik reizi, kad darbus
Sijāju caur dzīves sietu,
Sev nācies atzīties-
Ir bijis daudz laba,
Ir bijis daudz skaista,
Bet Dvēselei vienmēr
Kaut kā pietrūcis...
Varbūt tā vajadzēja?
Jo tas ļāva tālāk tikt,-
Apmierinātības tīmekļos
Neiekrist, nepalikt...
/B. Debeļska/
Apsveicam oktobra jubilārus

Marijanna Čakša	97
Jānis Arness	75
Kārlis Boļšaks	75
Juris Teika	70
Andrejs Brencēns	65
Laimonis Lielcepuris	60
Aija Tauriņa	60
Bronis Butkis	55
Ruta Jaunzema	55
Arvis Bērziņš	50
Andris Lenšs	50

Top dabas un izziņu parks

Madlienā īstenots projekts „Dabas un izziņu parka „Latvijas pagastu ozolu birzs” izveide”. Projekta ietvaros ozolu birzs parkā izbūvēts īpaša raksta bruģa un grants seguma celiņu tīkls.

28. septembrī Madlienā notika projekta „Dabas un izziņu parka „Latvijas pagastu ozolu birzs” izveide” atklāšana. Tas tika atklāts ar madlienieša, šobrīd Ogres novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta jautājumu komitejas priekšsēdētāja Artūra Manguļa 2014. gadā radīto Ozolu birzs himnu, kas sakomponēta par godu birzs 10 gadu jubilejai.

Projekta atklāšanas svētku dalībniekus ar vēsturiskajiem birzs izveides faktiem iepazīstināja Madlienas pagasta pārvaldes vadītājs Ojārs Atslēdziņš. Ogres novada pašvaldības Projektu vadības nodaļas vadītāja Aija Romanovska pateicās par paveikto darbu, īpaši pieminot madlienieti Ritu Grāvīti, kura aktīvi iesaistījās birzs izveidošanā tās pirmsākumos, kā arī paldies O. Atslēdziņam.

Pateicības vārdus projekta īstenošanai veltīja arī publisko un privāto partnerattiecību biedrības „Zied zeme” valdes locekle Linda Cīrule, kura citēja seno latviešu spēka dziesmas vārdus un atzina, ka latviešu tradīcijas nav iedomājamas bez ozola – tas Austras koka veidolā ievērts rakstu rakstos, ko redzam uz cimdiem, jostām un citur. „Zied zemei” ir patīess prieks un pagodinājums likt artavu latviešu spēka stiprināšanā, spēka, ko saprotam ar ozolu un kas pietur mūs pie latviešu zemes – atzina L. Cīrule.

Madlienas pūtēju orķestra „Madliena” pavadībā bija iespēja izstaigāt ozolu birzi un iepazīties ar pēdējos 13 gados paveikto darbu tajā.

O. Atslēdziņš atklāja, ka 2004. gada aprīlī Madlienā pulcējās pagastu vadītāji no visas Latvijas, lai veiktu cēlu misiju – atstātu vēstījumu nākamajām paaudzēm, iestādot Madlienas pagasta centrā 453 ozoliņus, jo tieši tik daudz toreiz bija pagastu Latvijā. Pagastu ozolu birzs tapšanas vietas izvēli noteica vēstures fakts, ka 1938. gadā Madliena tika atzīta par Latvijas ģeogrāfisko centru. Toreiz Ozolu birzs blakus Madlienas vidusskolas vecajam parkam tapa ar VAS „Latvijas valsts meži” atbalstu. 2009. gada 21. jūnijā, pēc pašvaldību vēlēšanām jauno novadu robežās, Madlienā atkal pulcējās pagastu vadītāji. No pirms pieciem gadiem iestādītajiem ozoliņiem bija izdzīvojuši 242. 2014. gada 12. septembrī pēc Madlienas pagasta pārvaldes vadītāja O. Atslēdziņa un biedrības „Meža projekti” vadītājas Daces Iraids iniciatīvas Madlienā tika atzīmēta Latvijas pagastu ozolu birzs desmit gadu jubileja, piedaloties gan bijušajiem, gan esošajiem pagastu vadītājiem. Tikšanās reizē tika atklāts pie ozolu birzs izveidotais informatīvais stends un papildināti stādījumi. Ozoliņu skaits piecu gadu laikā bija sarucis – birzī zaļoja 202 ozoliņi, nu tiem piepulcējās 15 jauni kociņi, ko iestādīja Pagastu apvienības valdes vecbiedri.

O. Atslēdziņam, D. Iraids un pašvaldības ainavu arhitektei Senijai Proseī radās iecere Latvijas pagastu ozo-

lu birzi Madlienā izveidot par dabas un izziņas parku – ar labiekārtotiem celiņiem, dažādiem vides un mākslas objektiem, par vietu, kuru labprāt apmeklēs gan paši madlienieši, gan tuvi un tāli ciemiņi. 2015. gadā tika izstrādāta Latvijas pagastu ozolu birzs attīstības koncepcija. Ozolu birzs attīstības pamatā – jauna attīstības vīzija un radošs skatījums uz Latvijas kultūrvēstures identitātes simbolu ozolu. Attīstības virziens – veidot Latvijas pagastu ozolu birzi kā dabas un izziņas parku, turklāt tas būtu Baltijas un pasaules mēroga unikāls dabas un izziņas parks, kurš caur interaktīviem vides objektiem un atrakcijām stāstītu par ozolu kā Latvijas kultūras simbolu, simboliski saviļojot ar Latvijas valsts un cilvēka dzīves gājumu, par Latvijas koku attīstības procesiem un praktisko nozīmi. Pēdējo trīs gadu laikā Latvijas pagastu ozolu birzs labiekārtošanai ir īstenoti vairāki mazi projekti ar Latvijas Pašvaldību savienības, ar Ogres novada pašvaldības atbalstu projektu konkursa „Veidojam vidi ap mums Ogres novadā” ietvaros, ka arī ar Meža attīstības fonda, VAS „Latvijas valsts meži” finansiālu atbalstu. Šo projektu ietvaros parkā uzstādīti atpūtas soliņi, rotaļu elementi, lapene, vides objekts „Dižozols”, veikta apzaļumošana.

Šobrīd īstenotais labiekārtošanas projekts „Dabas un izziņu parka „Latvijas pagastu ozolu birzs” izveide” ir pamats parka attīstībai un izstrādātās koncepcijas īstenošanai. Ir izbūvēts bruģa un grants seguma celiņu tīkls, kas simboliski atgādina koka saknes, kura vijums turpinās koka stumburā ar septiņiem ozolzīļu formas laukumiem. Tajos ar laiku plānots uzstādīt dažādus vides un informatīvos objektus, katram laukumam secīgi plānots piešķirt īpašu nosaukumu, kas saistīts ar cilvēka dzīves posmiem: bērnības zīle, pagastu zīle, ģimenes zīle, reģionālā zīle, saulrieta zīle, mežziņa jeb mūžības zīle. Laukumā ārpus takām plānots ierīkot dažādus citus vides objektus – šūpoles, koka labirintu un citus, izveidot pastaigu taku.

O. Atslēdziņš aicināja ikvienu iesaistīties parka attīstībā, turpmāk arī pagasta pārvaldes un novada pašvaldības (turpinājums 3. lappuse)

Top dabas un izziņu parks

dības speciālisti meklēs iespējas, kā piesaistīt finansējumu parka attīstībā.

Realizētā projekta „Dabas un izziņu parka „Latvijas pagastu ozolu birzs” izveide” kopējās izmaksas ir 29 249,15 eiro, no kurām 70% ir ELFLA atbalsta finansējums un 30% ir Ogres novada pašvaldības līdzfinansējums.

Projekta mērķis ir par godu Latvijas simtgadei Madlienas vidusskolas parkā izveidot dabas un izziņu parku „Latvijas pagastu ozolu birzs”, kas veicinās

vides izglītību un nemateriālā kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanu un popularizēšanu.

Pašvaldības izstrādātais projekta pieteikums guva atbalstu vietējās rīcības grupas Publisko un privāto partnerattiecību biedrības „Zied zeme” sabiedrības virzītās vietējās attīstības stratēģijas 2015–2020 izsludinātajā projektu pieteikumu iesniegšanas 1. kārtā. Projekts īstenots Latvijas Lauku attīstības programmas 2014.–2020.

gadam pasākuma „Atbalsts LEADER vietējai attīstībai” apakšpasākuma „Darbību īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzītās vietējās attīstības stratēģiju” ietvaros ar Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) finansējumu un Ogres novada pašvaldības līdzfinansējumu. Valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanu administrē Lauku atbalsta dienests.

Avots: www.ogresnovads.lv

Madlienā viesojas dzejnieks, mūziķis Guntars Račs

22. septembrī Madlienas kultūras un jaunrades centrā „Odīvi” Dzejas dienu ietvaros norisinājās Guntara Rača jaunās grāmatas „365” 1. daļas prezentācija.

Daudzi no mums sāk jaunu gadu ar jaunu apņemšanos. Mana apņemšanās bija uzrakstīt un publicēt vienu dzejoli dienā. Te nu tie ir. Pirmie 183. Pirmās viena gada 183 dienas un 183 sajūtas. G. Račs

Sākumā dzejnieks un mūziķis iepazīstināja ar sevi, pastāstīja par pirmajām dzejas rindām un par to, kā tapa dzejoļu krājuma „365” pirmā daļa. Kā jau Dzejas dienā, G. Račs daudz lasīja savu dzeju gan no jaunā dzejoļu krājuma, gan no „Laikam laika nav”.

G. Račs uz pasākumu bija ieradies kopā ar Uģi Tīrzīti, Andri Alviķi un dziedātāju Katrīnu Binderi-Čoderi. Kā īpašie viesi tika piesaistīti vietējie Madlienas pagasta jaunie talanti – Nikola Markovska un Patriks Ozoliņš ar dziesmu „Uz kuru pusi”, Letīcija Elizabete Ekkerte un Roberts Baltacis – „Kāpsim kalnā” un meiteņu trio – Estere Ozoliņa, Evija Korovacka un Māra Kļaviņa ar dziesmu „Tikai nesaki nevienam”. Vakara gaitā izskanēja daudz zināmu un tautā populāru dziesmu, kurai katrs klātesošais varēja dziedāt līdzi. Pasākumu noslēdza ar „Līvu” dziesmu „Ozolam”.

Pēc koncerta ikvienam bija iespēja aprunāties un tikt pie G. Rača autogrāfa un novēlējuma. Paldies māksliniekiem un apmeklētājiem par kopā pavadīto vakaru!

Informāciju sagatavoja
Guna Brīvule

Grāmatai „Mana Madlienas vidusskola” 1. septembrī tika svinēti atvēršanas svētki, un lasītāji jau iepazīnuši daudzus direktoru, skolotāju un absolventu atmiņu stāstus. Avīzē turpinām publicēt absolventu atmiņas.

Šajā numurā divi stāsti, kuru autori – Iveta Ābele (Ozola-Ozoliņa), 26. izlaidums (2000), un Alise Viduce, 40. izlaidums (2014). Lai jauka lasīšana!

Skola – gaiša zinību krātuve kalna galā

Madlienas vidusskolu sāku apmeklēt 1988. gadā. Tad pirmo klašu telpas atradās bērnudārzā. Mana mamma Dzidra Ozola-Ozoliņa bija audzinātāja vienai no klasēm. Man, bērnam, šķita pavisam neparasti un jocīgi, ka mamma skolā ir viens tēls – skolotāja, taču mājās cits – pierastais, ikdienišķais. Pie sienas klasē atradās Leņina ģimētne, un uz audzinātājas galda vienmēr bija ar roku skandināms zvans, ko dzirdējām, stundu sākot un beidzot. Toreiz bija jāguļ arī pusdienas laikā, taču gulēt lielai daļai nenāca ne prātā.

Otro klasi sāku jaunuzceltajā Madlienas vidusskolas korpusā, tā sauktajā „jaunajā skolā”. Toreiz tas bija „īsts pirmais septembris” – ar baltām bantēm un zilo, skaisto skolas formas kleitu, protams, ar gladiolu pušķi līdz zemei. Telpas bija plašas, gaišas, jaunas, tur mācījās tikai bērni līdz 4. klasei, tāpēc jutāmies droši un jauki. Īpatnēji veidots balkons otrajā stāvā vienmēr izaicināja skolas ašākos zēnus nolēkt no tā vai vismaz izbāzt cauri galvu, ko pēc tam grūti bija dabūt atpakaļ.

Klasi sāka audzināt Regīna Gaiķena, vēlāk Signe Kušnīre, no kuras sākumā baidījāmies, jo viņa taču bija direktora meita. Vēlāk audzinātāja mums kļuva pat liela draudzene, un mēs viņu drosmīgi saucām par skolotāju Signi, kā arī šad tad devāmies viesos uz mājām apciemot viņu un mazo dēliņu. Tas gan bija īpašs notikums.

Paralēli mācījās arī K. Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skolā un apmeklēju dažādas citas aktivitātes, piemēram, zīmēšanas pulciņu, kā arī dejošanu agros rītos pirms stundām pie skolotājas Dainas Līdakas. Kādu brīdi bibliotēkā bija šūšanas pulciņš, ko vadīja bibliotekāre. Izgatavoju sev glītu penāli, un ar to mana šūšanas karjera beidzās, taču šūt esmu iemācījusies, un šodien tomēr varu meitām kādu kostīmu teātriem uzšūt!

Mūzikas skolai bērnībā bija liela nozīme, un, lai arī bija grūti savienot to ar mācībām, labprāt spēlēju klavieres, patika eksāmeni un koncerti, jo zināju, ka saņemšu labu atzīmi. Bieži nācās kavēt stundas, jo bija jābrauc uz Rīgu, kad notika kāds koncerts, konkurss vai eksāmens tepat, skolā. Tas, iespējams, citiem klases biedriem toreiz likās netaisnīgi, taču kavēto stundu mācību vielu apguvu ātri, bez lielas piepūles.

Pārejot uz 5. klasi, citu skolas korpusu (tolaik tas tika dēvēts par veco skolu), mūsu klases audzinātāja bija Silvija Tutāne. Varu droši apgalvot, ka latviešu valoda un literatūra man patika līdz pat 12. klasei, un patiesībā pat gaidīju sacerējumu dienas, kad varēšu atklāt savas domas un lasīto grāmatu varoņu pārdzīvojumus uz papīra. Dzirdot vārdus „obligātā literatūra”, daudzi nepatikā saviebsies, bet es ar prieku ņēmu grāmatas, lasīju vakaros, vasarās un vēlreiz pēc kāda laika. Nebija grūti iztēloties varoņu dzīvi, līdzpārdzīvot un vēlāk analizēt. Mūsmājās grāmatas tika (joprojām ir) turētas lielā cieņā, un krājumi bija gana lieli. Latviešu valodas gramatiku bez mācīšanās izpratu un atzišos, ka bieži laboju klases biedriem kļūdas gan diktātos, gan sacerējumos, protams, atstājot „pa kādai aizmirstai” kļūdai profilakses nolūkos.

Skolas laiku iemūžināju fotogrāfijās, un redzu, ka ar savu klasi esam bijuši skaistās Latvijas pilsētās, rakstnieku muzejos, parkos, muižās. Klasē bija vairāki jautrā gara uzturētāji, un nebija grūti

(turpinājums 5. lappusē)

celties no rītiem pirms pulksten septiņiem, lai jau 7.15 dotos ar autobusu uz skolu un satiktu klases biedrus, jo dzīvoju attālāk no Madlienas centra. Ziemas rītos, kad termometrs noslīdēja zem -20 grādiem, autobuss vienkārši negāja, mēs devāmies uz skolu kājām jautrā, čalojošā barā. Tad gan pēdējie metri, īpaši skolas kalniņā kāpjot, bija tie grūtākie.

Dažus gadus darbojos skolas dramatiskajā pulciņā, kuru apmeklēja dažādu klašu skolēni. Braucām uz teātra skatēm Ogrē un citās pilsētās. Uztājāmies arī Madlienas skolas aktu zālē. Tā bija jauka un interesanta izraušanās no skolas ikdienas.

Man, vidusskolniecei, toreiz patika plānot, organizēt un rīkot dažādus pasākumus vai sarīkojumus. Tādos brīžos pazuda laiks, un mēs ar domubiedriem mājās pārrādāmies vien krēslā, protams, izprasot atļauju un pirms tam no skolotāju istabas telefona sazvanot mājiniekus. Vienu gadu pat visi bridām pēc Ziemassvētku egles uz netālo mežu! Rotājām telpas, apgleznojām logus.

Skola bērībā iedvesa bijību un arī drošību ar saviem plašajiem, vaskotajiem gaitenītiem, garajiem koridoriem un stalto skatu kalnā brīdī, kad skolēns tikai tai tuvojas. Tad, šķērsojot upīti, kas pavasaros bija liela un mutuļojoša, un, kāpjot kalnā, likās, tā būs mūžīgi! Taču laiks nestāvēja uz vietas. Absolvējot vidusskolu 2000. gadā (26. izlaidums), nonācu Rīgā, kur jaunības maksimālismā aizgāju mācīties reklāmas dizainu Amatniecības vidusskolā, kursā, kur uzņem pēc vidusskolas. Pēdējā mācību gadā sāku strādāt. Sākumā veikalā par pārdevēju, konsultanti, tad kļuva vadītāja. Vēlāk iestājos Rīgas Tehniskajā universitātē un, beidzot uzņēmējdarbības un ekonomikas studijas, jau strādāju vienā no lielākajām ziemeļvalstu bankām Latvijā, turklāt telpas atradās Vecrīgā pie Laimas pulksteņa. Strādāju ar privātpersonu lietām, vēlāk jau kļuva par ziemeļvalstu juridisko klientu konsultantu.

Ar savu vīru iepazīnāmies darbā, abiem esot veikala vadītājiem, protams, dažādos veikalos, un kopā turpinājām

strādāt arī bankā. 2016. gadā svinējām desmit gadu kāzu jubileju, un kopā ar mums to atzīmēja arī abas meitiņas, kurām nu ir trīs un septiņi gadi.

Dzīve mūs ir aizvilinājusi uz Zviedriju, jo vīrs pieņēma darbā sniegto izaicinājumu pārcelties. Nu mūsu ģimene dzīvo Stokholmā, pilsētā, kuras logos vienmēr tiek iedegtas mazas un lielas lampiņas.

Tas vairs nav pārsteigums, ka cilvēks, ja vien viņam ir atbilstošas zināšanas, var strādāt un dzīvot jebkur plašajā pasaulē. Manas meitas ar panākumiem apgūst zviedru valodu un ir labi integrējušās zviedru skolu sistēmā, kas ir ārkārtīgi atšķirīga no Latvijas sistēmas. Es atbalstu viņas un esmu pārsteigta par šejieniešu sniegto palīdzību. Pati mācos zviedru valodu un vēlos studēt jau profesijai nepieciešamo izvēles priekšmetu padziļināti. Stokholmā esmu satikusi un sadraudzējusies ar dažādiem cilvēkiem, kas nāk no visas pasaules. Ar interesi klausos viņu stāstos, iepazīstu tradīcijas.

Manas meitas turpina Zviedrijā apgūt latviešu valodu, aktīvi apmeklējot Stokholmas Latviešu skolu sestdienās, tāpat piedalāmies citos latviešu rīkotajos pasākumos, meitas uzstājas. Pati darbojos arī Stokholmas Latviešu skolas valdē. Kopā ar citiem latviešiem, skolēnu vecākiem strādājam pie dažādiem, ar skolas attīstību, darbību saistītiem jautājumiem. Dziedu Stokholmas latviešu korī, ko dibinājis kāds trimdas latvietis pirms gandrīz 70 gadiem. Uz Latviju braucam bieži, cenšamies katru mēnesi apciemot vecākus, radus, draugus. Latvijā palikusi mūsu kopīgi uzceltā māja un iekoptais dārzs. Iespējams, dzīve mūs atvedīs atpakaļ.

Madlienas vidusskola atmiņā paliks kā gaiša zinību krātuve kalna galā, gribu ticēt – ar skatu nākotnē. Novēlu turēties līdz šodienas tendencēm, nebēdāt par zaudēto, bet spēt attīstīties, mainīties atbilstoši mūsdienu prasībām. Uzturēt skolēnos degsmi gūt zināšanas, palīdzēt virzīties, piepildot viņu sapņus!

Iveta Ābele (Ozola-Ozoliņa)

Esmu nemiera gars, kuram vajag iepazīt pasauli

Jau no bērības esmu dzīvojusi Madlienā, kur apmeklēju bērnudārzu „Taurenītis” un vēlāk arī Madlienas vidusskolu. Skolas gaitas uzsāku 2002. gadā. Klases audzinātāja bija Dzidra Ozola-Ozoliņa. Pirmo skolas dienu neatceros, bet atminos to, ka bija prieks satikt bērnudārzā iegūtos draugus. Tā kā brālis jau mācījās skolā, bija drošības sajūta – ja nu kas, tad noteikti varēšu iet pie viņa. Katru rītu mums bija rituāls – tiem, kuri jau bija skolā, vajadzēja sagaidīt klases audzinātāju, skrienot pretī un kopīgi samīļojot. Mēs bijām viņas cālēni. Protams, skolā iesaistījies arī ārpusstundu pulciņos – tautiskajās dejās un korī. Pēcpusdienās deju sporta dejas skolas aktu zālē. Visjautrākie bija starpbrīži, kad visas sākumskolas klases varēja kopīgi skraidīt pa gaitenītiem un spēlēt „čūsķiņu”, kuras rezultātā gan varēja iegūt arī kādu traumu. Vislabāk no sākumskolas atceros Ziemassvētku uzvedumu un „izlaidumu”, to, kā gatavojāmies un cik svarīgi jutāmies.

5. klasē audzinātāja bija Daiva Lūse. 1. septembrī, ejot uz skolu, jutos jau liela, jo nu apmeklēšu „lielo” skolu, varēšu mācīties dažādos kabinetos. Mūsu klasē vienmēr ir bijis

puišu pārsvars, un līdz ar to sporta stundas bija visvairāk gaidītās. Pamatskolā beidzot varējām kopā ar lielajiem bērniem piedalīties popielā, kas noteikti bija viens no gaidītākajiem pasākumiem. Pēc stundām apmeklēju volejbola treniņus, kur vairāk spēlējām „kartupeļus” nekā volejbolu, jo to mēs atstājām pieaugušo ziņā. Arī pamatskolas laikā deju sporta dejas un reizēm nevarēju pēc stundām ar klasesbiedriem iet ārā, jo bija jābūt mēģinājums. Tajās reizēs, kad bija jādejo kādā skolas koncertā un kad pēc tam cilvēki nāca klāt un teica, cik skaisti un kā viņiem patika, bija liels prieks un vēlšanās turpināt apmeklēt mēģinājumus. Arī ar tautas deju kolektīvu piedalījāmies koncertos, un tie, kuri dejoja, reizēm varēja neiet uz stundām, jo bija jāsaģērbjas pirms kāda koncerta vai jābrauc uz skati, un tad varējām pakārtināt tos, kuri palika mācoties. Iesaistījies arī skolēnu pašpārvaldes darbībā. Viens no interesantākajiem skolas pasākumiem bija „Aizej tur, nezin, kur”, kas bija, manuprāt, labākais veids, kā saliedēt klases kolektīvu. Pamatskolas skaistākais notikums noteikti bija 9. klases izlaidums, kurā izmēģinājām ko jaunu

(turpinājums 6. lappusē)

Esmu nemiera gars, kuram vajag iepazīt pasauli

– dejojām polonēzi.

Vidusskolā palikām tikai 11, taču vēlāk 10. Bija pāris jauni klasesbiedri, kas vairākas reizes nomainījās. 10. klases spilgtākās atmiņas ir iesvētības. Pārgērbšanās, visādas aktivitātes un, protams, iesvētību neoficiālā daļa. Ja tam nav iziets cauri, tad nevar sevi saukt par vidusskolēnu. Audzinātāja joprojām bija Daiva Lūse, kura, manuprāt, ir viena no saprotošākajām skolotājām. Arī vidusskolā turpināju darboties skolēnu pašpārvaldē, tā bija iespēja apmeklēt

seminārus, aizbraukt uz citu skolu un, protams, sarīkot sadraudzības balli ar kaimiņu skolām. Vidusskolas laiks pagāja ļoti ātri. Ziemassvētkos uzvedām ludziņu „Sarkangalvīte un vilks”, kuras scenāriju uzrakstīja latviešu valodas un literatūras skolotāja Zinta Saulīte. Pēc tam jau pienāca Žetonu vakars, kurā parādījām to, kas katram tuvāks, un nedaudz pamainījām tradīcijas – kleitu un uzvalku vietā bijām vienoti ar vienādiem krekliņiem, kas vēl šodien atgādina par klasesbiedriem un kopā pavadītajiem trim gadiem. Vidusskolas laikā uzrakstīto domrakstu, ar kuru veiksmīgi startēju R. Blaumaņa konkursā, tagad varu pārlasīt skolotājas Zintas Saulītes un Mārites Breikšas sakārtotajā grāmatā „Teātris Blaumaņa zīmē”, par ko, protams, ir liels lepnums.

Pēc vidusskolas beigšanas (2014. gads, 40. izlaidums) mācības uzsāku Vidzemes Augstskolā programmā „Tūrisma organizācija un vadība”. Diemžēl ar laiku sapratu, ka vēlos darīt ko citu, un šobrīd dzīvoju Norvēģijā. To, ka dzīvi vēlos pavadīt ārvalstīs, zināju jau vidusskolas laikā, jo esmu nemiera gars, kurš nevar nosēdēt mierā un kuram vajag iepazīt pasauli. No dejošanas nekur tālu gan neesmu tikusi, jo vadu vienu no Norvēģijas diasporas tautas deju kolektīviem. Par savām dejošanas prasmēm noteikti jāsaka liels paldies sporta deju skolotājam Andrim Miķelsonam, tautisko deju skolotājām Vēsmai Valmierai un Agnesei Lepsei, vecākiem un ģimenei par pacietību un neatlaidību, jo bez viņiem dejošana nebūtu tik liela manas dzīves sastāvdaļa.

Madlienas vidusskolai novēlu turpināt audzināt radošus, zināt gribošus un dzīves gudrībām bagātus bērnus. Nekad neapstāties pie sasniegtā un meklēt jaunas attīstības iespējas, jo pastāvēs, kas pārmainīsies!

Alise Viduce

Septembris – Dzejas dienu mēnesis

Rudentiņ, rudentiņ,
Nāci šurpu dziedādams.
Lai līst lieti, lai pūš vēji,
Meži pilni sēņotāju!

Lai bij' labi, kam bij' labi,
Sēņotājiem – tiem ir labi.
Līka beka, baravika,
Groziņā tai vieta tika.

Bet, ja rītos ilgi guli,
Beka, beka, baravika
Grozā tiek jau kādam citam.
Tikai mušmirīte skaistā
Droši paliek savā vietā.

Reinis Sedojs, 6.a kl.

Rudens pienācis ir ātri,
Bagāts tas ar labumiem,
Jāgriež mežā sēņu kāti –
Pilni grozi podiņiem.

Mežā sēņu ļoti daudz,
Nogriezt visas nevarēšu.
Meža māte balsī sauc:
„Tikai sēnes nesajauc!”

Brūnas bekas garšīgas,
Cūcenes lipīgas,
Gailenes droši grozā liec,
Sarkanās ar baltām pumpām
neaiztiec!

Ieva Rābe, 6.a kl.

Rudenī, kad sākas lieti,
Kaut kur dziļi mežā
Auga liela baravika.
Baravikai bija draugi.
Tās bija krāšņās bērزلapītes
Un ne visai glītas rudmiesītes.
Visā sēņu kopumā
Baravika – skaistākā.

Alise Pētersone, 6.a kl.

Sēņu lietus jau mēnešiem līst,
Daudz kur tik peļķes,
Bet citur jau slīkst.
Tas modina bekas un bērزلapes,
Kas ilgi zem zemes snaudušas.
Tas nikns uz māju atnācis
Un pilnu vēderu pielējis.
Bet miera lielum joprojām nav,
Tas līst un līst,
Līdz applūdis viss.

Undīne Dzene, 6.a kl.

Līst sēņu lietus,
Līst silts lietus,
Līst auksts lietus,
Līst rudens lietus.

Sēnes stājas vienā rindā,
Saulei rāda savas mices:
Košas, raibas, sārtas, spicas.
Nu būs lielā sēņošana!

Emīls Gustavs Gulbis, 6.a kl.

(turpinājums 7. lappusē)

Septembris – Dzejas dienu mēnesis

Elīza Rasma Bičevska 9. a kl.

Vilnis nāca jūrmalā,
Vilnis nāca mežmalā.
Jūrmalā bij' lieli prieki,
Mežmalā bij' gardumi!
Lietus bija, lietus bija,
Baraviku mežā nav.
Baravikām mežā auksti,
Noslēpās tās sūniņās!
Arī skaistās mušmīres
Mežā stāv un ļauni smaida,
Jo rūgtās indes dēļ
Cilvēks viņas neaiztiek.
Sēņu lietus naktī līst,
Mežā gardas sēnes dīgst.
Braucam visi skatīties,
Vai mums sēnes ir, ko griezt!

Markuss Gulbis, 6. a kl.

Silva Kļaviņa 6. a kl.

Sēņu lietus nolija

Reiz senos laikos sāka līt silts vasaras lietutiņš, un uz to noraudzījās sēne, kuru visi sauca par Beka. Viņa uz lietu skatījās skaudīgi. Draugs Vilnītis pie tās piegāja un vaicāja: „Kādēļ tu esi tik dūsmīga?” „Es neesmu dūsmīga,” atbildēja Beka, „es vienkārši vēlos zināt, kā visu laiku krist uz leju.” Draugs viņai joka pēc teica: „Kāpēc gan tu viņam nepajautā?” Beka brīdi padomāja

un atteica: „Tiešām, kāpēc gan es par to neiedomājos?” Tā nu Beka izgāja no meža un jautāja, taču viņai neviens neatbildēja. Tā domāja, ka neviens nesaudzirdēja, tādēļ pajautāja vēlreiz, taču atkal neviens neatbildēja. Beka iegāja atpakaļ mežā, ierakās zemē un nekad vairs nepameta mežu.

Silva Kļaviņa, 6. a kl.

Mani mīluļi

Gan mazi, gan lieli,
Gan pūkaini, astaini, draiski.
Jūs mīļi man esat,
Lai tur vai kas!

Jūs mīlēti esat,
Jo gan mīļi, gan uzticami esat,
Mēs bēdās un priekos
Dalīties varam.

Jūs neiebildīsiet,
Kad man būs jādodas projām.
Jūs paliksiet un gaidīsiet mani,
Es ilgošos, bet mēs atkal tiksimies drīz.

Katrīna Ivonna Fišere, 8. a kl.

Gadalaiki

Kas ir rudens?
Kodīgās salnas un zirnekļu tīkli,
Lapu zelts un gājputnu atvadas,
Tad ziema būs drīz.

Kas ir ziema?
Kupenu lauki, domīgie meži,
Ledus brīnumdarbi, slidu veidoti.
Kas būs tālāk?

Pavasār's atnāks, aukstumu
aizdzīs,
Aiznesīs ledu uz tālo jūru,
Atmodinās asniņus no ziemas
dusas,
Vārtus pavērs uz vasaras daiļumu.

Tad vasarā plauks viss un zels,
Vīteros un čivinās,
Zumēs, dūks un skanēs.
Tā aiziet gads pēc gada savā
skaistumā.

Edgars Mežajevs, 8. a kl.

Gaismas pils

Gaismas pils – tā tik liela,
Tik skaista un spoža,
Tik cēla un varena.
Tā spīd Daugavas kreisajā pusē,
Ne saules stariņa skarta,
Ne lietus pilītes skarta.
Tā stāvēs tur –
Daugavas kreisajā pusē.

Keita Kūriņa, 8. a kl.

Lietas, kas man sirdij tuvas

Kad no rīta mostos agri,
Dažas lietas prātā man,
Paskatos pa logu laukā,
Priecājos, kā bites san.
Priecājos par sauli, vēju,
Katru dienu sveicu to,
Nekaunos par savu tēlu,
Esmu vienkāršs lauku zēns.

Manā sirdī kāda lieta,
Kas tai straujāk pukstēt liek,
Patīk spēlēt basketbolu,
Daru to, jo sanāk man.

Katru dienu veltu laiku
Spēlēt bumbu, pasportot,
Vairāk laika vēlos rast,
Pilnveidoties, vairāk prast.

Ralfs Kriškāns, 8. a kl.

Undīne Dzene 6. a kl.

Olimpiskā diena „Sporto svaigā gaisā!”

Septembris mūs nebūt nelutināja ar skaistām un saulainām dienām. 18. septembrī mēs Madlienā varējām novērot diezgan pamatīgus plūdus, kad Abzas upīte izgāja no krastiem un appludināja gan dārzus, gan pļavas un dažai mājai pat pagalmu.

Tāpēc 22. septembrī gaidījām ar bērniem. Tomēr piektdienas rītā lietus bija mitējies un uzspīdēja saule. Laika apstākļi bija ļoti pateicīgi sportošanai ārā. Tuvojoties Latvijas 100 gadu jubilejai, olimpiskā komiteja vēlējās akcentēt mūsu Latvijas skaisto dabu un tāpēc dalībniekus aicināja doties svaigā gaisā un izmantot sportošanas iespējas brīvā dabā. „Olimpiskās dienas 2017”

devīze bija „Sporto svaigā gaisā!”. Olimpiskā diena notika visā Latvijā, kuras laikā dalībnieki izpildīja kopīgu rīta rosmes vingrošanas kompleksu un dažādas aktivitātes – stafetes un veiklības uzdevumus. Ir interesanti piedalīties šādā pasākumā, jo ir apziņa, ka visi Latvijas bērni un jaunieši skolās un bērnudārzos organizēti vai individuāli vingro vienu vingrojumu kompleksu vienā laikā, kopā klausoties vienu un to pašu mūziku – Gacho – Celies. Arī mēs cītīgi divas nedēļas no rītiem mācījāmies vingrojumu kompleksu skolotājas Aelitas Lazdiņas vadībā un varējām piedalīties kopīgajā vingrojumā. Kopā ar bērniem vingrot atskrēja arī

Zaļā žurka – skolotāja Sarmīte Ozoliņa no alfabēta dziesmas. Kad visi bija iesildījušies, sporta skolotāja Aelita aicināja skriet krosu. Skriešana bērniem sagādāja lielu prieku īpaši tāpēc, ka visiem bija uz krūtīm sportiskie numuri. Katrs bērns veica sev piemērotu distanci, un visus uzmundrināja skaļie līdzjutēju saucieni. Pēc krosa bērni varēja pajautroties ar krāsainajiem izpletņiem. Svētku noslēgumā katrs dalībnieks saņēma zelta šokolādes medaļas, Starptautiskās Olimpiskās komitejas Sertifikātu un hantelītes. Bet katra grupiņa dāvanā saņēma medus trauku veselībai, kuru dāvināja Roņu ģimene. Kopīgā darbošanās radīja bērniem prieku un pozitīvas emocijas.

Sportiskās aktivitātes turpinājās vēl nākamajā nedēļā no 25. līdz 29. septembrim Eiropas sporta nedēļā „Be Active” ar nosaukumu „Sports vieno”, kuras mērķis ir mainīt iedzīvotāju paradumus un aicināt būt fiziski aktīviem. Bērnudārzā mēs katrai dienai izvirzījām savu uzdevumu: skaitīt kāpnes, pārvarēt šķēršļus – izlīst caur zirnekļtīklu, izpildīt līdzsvara un lēkšanas vingrinājumus. Lai visiem sportiski veselīgs noskaņojums un kustību prieks visu gadu!

VPII „Taurenītis” vadītāja
Ingrīda Mārtiņa

Skrējiens „Madlienas veselības apli 2017” noslēdzies

Katr piektdienu plkst. 18.30 Madlienas stadionā varēja piedalīties Ogres sporta centra rīkotajā 30 minūšu skrējiena sacensībās. Skriešana notika no 1. maija līdz 29. septembrim. Sacensībās piedalījās 44 skrējēji, visās

sacensību dienās – Sandija Liepa un Marta Graudiņa.

Uzvarētājas grupā – 2006. gads un jaunākas – Marta Graudiņa, noskrieja 229 apli, Sandija Liepa – 226 apli, Monika Dehteviča – 215 apli. Zēniem

šajā grupā pirmajā vietā Elvis Dišereits – 206 apli, otrais Jānis Kivkucāns – 67 apli, trešais Otto Jaunozoliņš – 43 apli.

Vecākā grupa zēni, dzimuši no 2005. līdz 2001. gadam, pirmais Ivars Dehtevičs – 263 apli, otrais Raivo Zanders – 133 apli. Meitenes šajā grupā nestartēja.

Grupā – 2000. dzimušās un vecākas – pirmā Valentīna Malnača – 215 apli, jauniešiem Dāvis Greks – 62 apli.

Visas sacensības skriešanā veiksmīgi uzraudzīja un aplūkos skaitīja Guna Brīvule. Paldies Ogres sporta centram par apbalvojumiem, un turpiniet skriet patstāvīgi, tiksimies stadionā skriešanā aprīlī!

Madlienas sporta skolotājs
Jevgēnijs Liepa

Tēva dienas pasākums „Mans lieliskais tētis”

Jau otro gadu pēc kārtas septembra mēnesī mūsu iestādē VPIL „Taurenītis” atzīmējām Tēvu dienu. Doma par tēvu aktīvu iesaistīšanu pasākumos mūsu pirmsskolā nav jauna – esam kopā svinējuši vairākus svētkus. Vienmēr esam atbalstīti – par vecāku aktivitāti nav bijis jāsūdzas.

13. septembra pēcpusdienā Tēvu dienas pasākums norisinājās ārā, svaigā gaisā ar sportiskām aktivitātēm. Ieradās tēti, brāļi, māšas un arī mammas, kas iejutās atbalstītāju lomā, lai kopā ar bērniem atraktīvi un sportiski atzīmētu Tēvu dienu. Tēti katrā ģimenē ir īpaša loma, un kopā pavadītais

laiks ar bērniem ir nenovērtējams.

Visus dalībniekus pārsteidza Zaķis un Vilks. Viņi vēlējās sportot kopā un visus pasākuma dalībniekus iesildīja, vingrojot jautras mūzikas ritmos. Pēc tam visi devās uz „stacijām”, lai piedalītos sešās aktivitātēs.

Stafetē „Boulings” bija jābūt precīziem, ripinot pildbumbu, jātrāpa sēnei. Mēs zinām, ka mūsu tēti ir paši stiprākie, un to viņi parādīja stafetē „Milzu bumba”, tās bija jāripina uz priekšu starp konusiem. Kad šis uzdevums bija veikts, tālāk devās uz staciju „Trāpi mērķi” – smilšu maisiņa mešanu vingrošanas riņķos. Liela jautrība notika

uz basketbola laukuma, kur tēti savus bērnus turēja „picapaunā” un meta basketbola bumbu grozā. Savukārt stacijā „Manīgs kā zaķis” bija jābūt labam komandas darbam. Uzdevumu veica, rokās sadevušies – bērni lasīja krāsainās bumbiņas, tēti lego klucīšus. Katrs tētis ir „ģimenes galva”, tāpēc viņam ir jāprot visi ģimenes locekļi saliedēt, motivēt un uzņemties vadību, tādēļ nākamā aktivitāte bija portreta „Supertētis” izveidošana, kur no iepriekš sagatavotiem materiāliem komandai bija jāizveido savas grupas Supertētis.

Tēti aktīvi iesaistījās, un ikviens varēja parādīt attapību un veiklību sportiskajās aktivitātēs. Acis zibēja ne tikai mazajiem ģipariem, bet arī tēti sajūtās kā bērni un rādīja, ko māc. Bērniem bija patīams lepnums par to, ka viņa tētis ir atnācis, īpaši pasākuma noslēgumā, kad visi saņēma medaļas un pateicības rakstus par piedalīšanos. Kopā būšanas prieks bija liels, visi dalībnieki bija pozitīvi uzlādēti un apmierināti.

Paldies visiem, kuri atnāca un piedalījās sportiskajā pēcpusdienā, un paldies Ogres novada pašvaldībai, kas atbalstīja pasākuma organizēšanu.

VPIL „Taurenītis” sporta skolotāja

Aelita Lazdiņa

Pansionātā „Madliena” sadraudzības pasākums

Šogad mēs, pansionāts „Madliena”, rīkojām sadraudzības pasākumu „Balzams dvēselei”. Pasākuma tēma „Nebe maize pati nāca...”. Piedalījās mūsu draugi: VSAC „Vidzeme” filiāle „Ropaži”, SAC „Ziedugravas”, pansionāts „Ogre”, ĢAC „Dzeguzīte” pieaugušo sociālās aprūpes nodaļa, SAC „Kastaņas” un pansionāta „Madliena” komanda kopā ar lielisko autordziesmu izpildītāju Ingu Krauzi. Jaunajai vietai klausītājus pārsteidza ar savām dvēseliskajām dziesmām un ģitāras spēli. Komandām bija jāveic dažādi uzdevumi: jāatmin, kas tā ir par vārpu; jāizkrāso rudzupuķe; jāatmin mīklas par maizes tematiku. Kas tad tie par svētkiem, ja nav lustīgas dejošanas? Ceļojošo kausu ieguva ĢAC „Dzeguzīte”! Uz tikšanos nākamajā gadā!

Par biedrību „Otrās mājas”

Gūtā mācība

Uzskatu, ka par daudzām lietām, par ko parasti klusē, ir jārunā. Mūžu dzīvo, mūžu mācies! Kas mēs esam, kas bijām?

Kā jau madlienietis zina, biedrība ir mans un citu domubiedru auklējums, kas uzsāka kopīgu darbību 2003. gadā, bet 2004. gadā jau biedrību reģistrējām oficiāli, un tā nu zem mūsu jumta, zem mūsu spārna pulcējušies gan invalīdi, gan pensionāri, gan daudz bērnu un vientuļie vecāki, gan pirmspensijas vecuma cilvēki, gan bezdarbnieki. Cilvēku skaits biedrībā no 60-80-90-70-60, tāda apgrozība pa šiem gadiem. Bet mēs jau darbojamies ne tikai biedrības biedru labā. Kopš iesaistījāmies palīdzības akcijās (dāvanas vientuļiem pensionāriem uz Ziemassvētkiem, trūcīgo un maznodrošināto atbalstam) sadarbībā ar fondu „Ziedot.lv”, ar Latvijas samariešu apvienību, esam palīdzējuši neskaitāmām ģimenēm no dažādiem pagastiem un pat tuvākajiem novadiem.

Biedrībā tiek sniegti bezmaksas pakalpojumi – veļas mazgāšana, dušas izmantošana, pateicoties pašvaldības atbalstam. Sadarbojamies arī ar citām organizācijām. Esam īstenojuši daudzus projektus, lielākus un mazākus, lai biedrība varētu darboties citu labā. Notiek interešu grupu pasākumi.

Rūgtā, bet pamācošā pieredze

Un tagad jārunā par to, par ko nemēdz runāt publiski, par slimošanām. Mēs daudz domājam par citiem, aizmirstam sevi. Esam daudzu gadu garumā darbojušies, uzskatīdami, ka tas, ko darām, ir svarīgāk, nekā domāt par sevi. Arī es tādu kļūdu pieļāvu, aizmirstot tautas teicienu, ka slims tu nekam

vairs nebūsi vajadzīgs, jo tu neko vairs citu labā nebūsi spējīgs veikt. Visam jābūt līdzsvarā, bet, ja tā nenotiek, tad jāsamierinās ar to, kas notiek, vai jācīnās par sevi uz dzīvību vai nāvi.

Līdz tam arī nonācu. Labi, ka man bija laba komanda, kas līdz ar mani cīnījās un cīnās vēl arvien. Gribēju padošies, neļāva, lika sasparoties. Šobrīd jutos kā caur adatas aci izlīdusi. Pati nespēju noticēt, ka esmu piecēlusies, bet cīņa vēl nav galā.

Ilgstoši savu veselību atstāju novārtā un pie ārstiem vērsos tikai tad, kad ūdens smēlās mutē. Sabruku vasarā. Slimnīcā apstiprināja strauji progresējošu diagnozi, cerību uz atveseļošanos nedeļa. Nav ārstējama. Bet brīnumi notiek, un komanda, kas par mani rūpējās, gādāja, bija gan fiziskajā, gan garīgajā līmenī. Paldies viņiem!

Dabā jau tā notiek – viens aiziet, cits atnāk vietā. Tas pats jau gaidāms arī biedrībā. Neesmu mūžīga. Esmu biedrību dibinājusi, ar visiem kopīgi veidojuši, bet tas nenozīmē, ka man kā vadītājam jāpaliek mūžīgi.

Kopš sāk uzlaboties veselība, ar raizēm interesējos, kas notiek biedrībā, un izrādās – biedrība nebija tikai man vienai vajadzīga. Valdes locekļi rūpējās, lai viss notiktu. Tiek uzturēta gan apkārtnē un telpas, pēc vasaras atjaunotas nodarbības. Starp citu, Māra atkal aicina uz jaunām apmācībām – apgūt zināšanas, jaunas iemaņas, prasmes aukstā porcelāna figūru veidošanā, pārļošanā un citās interešu aktivitātēs. Notiek viss iesāktais, un par to rūpējas Aira, Rasma, Mārīte, arī Rineta.

Mana vairāku mēnešu prombūtne no biedrības liecina, ka neesmu veltīgi

visus savus spēkus, enerģiju, veselību ielikusi biedrībā, jo tā vieta cilvēkiem ir vajadzīga. Tur viss notiek un darbojas. Tomēr esmu guvusi bargu mācību. Pirmajā vietā ir sava veselība, visam jābūt sabalansētam, līdzsvarā.

Domājiet, mīliet, gādāiet par sevi! Tad, ja tev pietiek spēka un enerģijas, to vari veltīt citiem!

Par nākotni

Ko domāju tālāk attiecībā uz biedrību? Manu auklējumu daudzu gadu garumā. Man ir prieks par to, ka cilvēkiem biedrība vajadzīga dažādos līmeņos. Kāds grib atnākt kaut ko padarīt vai vienkārši sabiedrībā pabūt, ir vieta, ir vide, ko vienmēr vēl var pilnveidot, attīstīt. Mana vēlme, lai biedrība vienmēr ir kā atbalsta punkts tiem, kas to meklē. Personīgi izjūtu, ka stafetes kociņš jānodod tālāk. Nekur jau nepazudīšu. Ja mani padomi būs vajadzīgi, nelieģšu tos. Juridiski kā vadītāja vēl esmu līdz pārvēlēšanām, kas parasti martā notiek, bet, ja nepieciešamība, pārvēlēšanas sasauc pēc vajadzības. Jūtu nepieciešamību atkāpties, jo tik daudz spēka, cik vajadzētu dot tādai organizācijai, man vairs nav. Prieks par to, ka ir cilvēki, kas grib biedrībā visu saglabāt, attīstīt.

Un vēlreiz, no savas pieredzes vados, neatlieciet veselības problēmu risināšanu uz vēlāku laiku! Ejiet pie viena vai vairākiem ārstiem, rūpējieties, gādāiet vispirms par sevi un tikai tad domājiet par citiem! Visam jābūt līdzsvarā.

Pārdomās esošā biedrības „Otrās mājas” vadītāja Lilija Paegle

Uz skolu ar prieku

Rudens. Samtenes un asteres, gladiolas un pilādži, smaržas ceļas gaisā un kņudina degunteļus, jā, ir laiks! Skolas laiks! Atgriezies tajā vai sākt pirmās skolas gaitas. Kārļa Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skola ir otrā skola deviņu – Krapes, Ķeipenes, Lauberes, Lēdmanes, Madlienas, Mazozolu, Meņģeles, Taurupes, Zaubes – pagastu bērniem. Pirmdienā, 4. sep-

tembrī, skolas zāle pulcēja audzēkņus, viņu ģimenes, draugus, skolas pedagogus un tehniskos darbiniekus mācību gada atklāšanai. Uz skatuves tika aicināti visi mazie pirmās klases audzēkņi mūzikas un mākslas nodaļās. No direktores vietniecēm mācību darbā – Sarmītes Paegles mūzikas nodaļā un Intas Putniņas-Cīrules mākslas nodaļā – viņi saņēma labvēlīgu iedrošinājumu un

pirmajā skolas gadā noderīgas burtnīciņas. Pavisam skolā šogad iestājušies 22 audzēkņi profesionālās ievirzes un 13 – interešu izglītības programmās.

Sanākušos uzrunāja skolas direktore Vīta Ervalde. Sveikta tika klavierspēles pedagoge Eva Stirāne ar Mūzikas akadēmijā iegūto bakalaura diplomu. Apkopojot iepriekšējā gada rezultātus

(turpinājums 11. lappusē)

Uz skolu ar prieku

mācībās un konkursos, tika godināti čaklākie, aktīvākie un izcilākie audzēkņi un izteikta pateicība viņu vecākiem. Paldies tika teikts pūšaminstrumentu spēles pedagogam un arī skolas saimniekam Andim Bičevskim par vasarā veikto rūpīgo remontu mākslas nodaļā, tagad zīmēšanas klase ieguvusi saulaini siltas sienas un kabinetiem jaunas koka durvis! Paldies arī Antrai Bogdanovai par ieguldīto darbu skoliņas sakopšanā. Direktore silti sveica skolas pedagogus pirmajā mācību dienā, aicināja vecākus piedalīties bērnu izglītībā un līdzdarboties skolas dzīvē.

Māksla ir dziedāt, māksla ir dejot. Mūzikas nodaļas audzēkņiem mācību procesā nākas spēlēt „menuetus”, „gavotes”, „pavanas” utt., bet retais zina, ka tās ir senas viduslaiku dejas, un noteikti reti kurš zina, kā tās dejojamas. Skolas direktore bija sarūpējusi pārsteigumu visiem sanākušajiem – seno deju grupas „Ballare” uzstāšanās. Skatuvi ieskāva bagātīgas ziedu vāzes, radot aristokrātisku balles noskaņojumu. Skanēja renesanses mūzika, uz skatuves dejoja viesi greznos tērpos, ko izlolojuši un reizēm šuvuši paši. Priekšnesumu papildināja grupas vadītājas Gunas Ezermāles stāstījums par viduslaiku dejošanas paradumiem, tā laika kultūru un dzīvi.

Audzēkņus uzrunāja Sarmīte Paegle, iepazīstinot klātesošos ar mācību procesa aktualitātēm, paredzētajiem koncertiem un mūzikas nodaļas darbu. Mākslas nodaļas vadītāja Inta Putniņa-Cīrule neslēpa savu sajūsmu par izremontētajām, gaišajām telpām. Madlienas pagasta priekšsēdētājs Ojārs Atslēdzīņš sveica visus ar jauno mācību gadu un pajokoja, vai tikai tagad, gadu pēc sitaminstrumentu klases atvēršanas, redzot smalkos deju tērpus, nebūs jāatver kāda scenogrāfijas klase. Paldies pagasta pārvaldei par atbalstu un iesaistīšanos skolas dzīvē teica skolas padomes priekšsēdētājs Juris Ločmelis un aicināja vecākus uz atbildīgu sadarbību un bērnu audzināšanu. Svinīgās uzrunas noslēdza uzaicinātie viesi – grupa „Ballare”, iesaistot deju pamatsoļu apgūvē sanākušos audzēkņus, viņu vecākus un pedagogus. Pirmās dienas oficiālo gaisotni izšķīdināja bērnu, kā arī pieaugušo aizrautība un smiekli, mācoties menueta, polonēzes un citu deju soļus un

Mūzikas un mākslas nodaļu pirmklasnieki

Ballare deju tēri

Deju soļu mācīšanās Gunas Ezermāles vadībā

iemēģinot tās uz deju laukuma. Pamīšus sadevušies rokās ar pedagogiem, saviem vecākiem un „Ballare” deju tēriem, audzēkņi sajuta skoliņas radošo garu un ģimeniskumu un pirmo dienu skolā aizvadīja ar smaidu!

Paldies skolas audzēkņiem – Krišam Bičevskim un Edgaram Mežajevam – par darbu pie skaņu pults. Arī viņiem tā bija pirmā diena – ne tikai mūzikas un mākslas skolā, bet arī jaunajā – skaņu operatoru – ampluā.

**2017. GADA 21. OKTOBRĪ
MADLIENAS VIDUSSKOLAS
45 GADU JUBILEJAS SALIDOJUMS**

14⁰⁰ piemiņas brīdis Madlienas kapsētā mūžībā
aizgājušajiem pedagogiem un absolventiem;

no 15⁰⁰ salidojuma dalībnieku reģistrācija;

15⁰⁰ - 17⁰⁰ iespēja apskatīt un iepazīt skolu;

17⁰⁰ svinīgais pasākums skolas aktu zālē;

Pusnakts - pārsteigums skolas pagalmā.

- ✓ Nemsim līdzi groziņus, labu garastāvokli un dalības maksu 5,00 EUR
- ✓ Vakara gaitā par deju mūziku parāpēsies grupa „BRĀĻĀ DĒLĪ” (*Jēkabpils*)
- ✓ Būs iespēja iegādāties skolas vēstures grāmatu „Mana Madlienas vidusskola”

*Laipni gaidīti absolventi, bijušie un esošie skolas darbinieki!
Tālrunis informācijai 65039106*

**KULTŪRAS NOTIKUMI
MADLIENAS KULTŪRAS NAMĀ**

Informācija: 65039166; 22425553
e:pasts: elina.ratmeistare@ogresnovads.lv

12. oktobrī plkst. 19.00

Madlienas kultūras un jaunrades centrā „O divi”
Spēlfilma „**Vectēvs, kas bīstamāks par datoru**”
Ieeja: 3,00 EUR, skolēniem un pensionāriem 2,00 EUR

28. oktobrī Svecīšu vakars

Vērenes kapos plkst. 16.00
Madlienas kapos plkst. 17.00
Svecīšu vakaru vadīs Juris Reihlers

No 18. septembra līdz 13. novembrim

Madlienas kultūras namā apskatāma
Fotogrāfa Zigfrīda Zilbera personālizstāde
„**Laika pieturas – 1980. gads, Madliena**”
Piedāvā www.slide.lv

Piedāvājam darbu apkopējam/jai – telpu uzkopšana.
Darbs maiņās no plkst. 08.00 līdz 17.00.
Tel. 26383752

Pasākumi Madlienas vidusskolā

- 16.–20. oktobris** Labdarības akcija
„Labo darbu nedēļa”
- 18. oktobris** Rudens tirdziņš sākumskolā
- 21. oktobris** Madlienas vidusskolas
45 gadu jubilejas absolventu
salidojums (plkst.17.00)

11. oktobrī

Narkologa/atkarību psihologa konsultācijas

17.00 – pirmā grupa

18.00 – otrā grupa

19.00 – trešā grupa

Mērķis: mazināt atkarību riska veidošanos un palīdzēt
risināt problēmas, kas saistītas ar vielu lietošanas cēlo-
ņiem. Konsultācijas notiek nelielās grupās 3–5 cilvēki.

Vada: Dr. Vecmane

Auditorijā varētu būt sociālie darbinieki, skolotāji,
protams, vecāki, arī jaunieši.

Bezmaksas nodarbības.

Sīkāka informācija un pieteikšanās – 29388012, Linda

12. oktobrī 15.00–17.00 Madlienas kultūras namā

Pasākums „Veselīgs uzturs – pamats veselai sirdij”

Pasākuma laikā būs iespēja:

1. Uzzināt un diskutēt par uzturu sirds veselībai.
2. Par holesterīnu, produktiem, kas to paaugstina un
pazemina.
3. Izpildīt praktiskus uzdevumus, lai vairāk uzzinātu par
savu veselības stāvokli.
4. Uzklaut praktiskus padomus no uztura speciālista
un dalīties pieredzē, analizējot ikdienas dzīves paradumus
un veidus, kā tos uzlabot.

Pēc pasākuma:

Iegūtas zināšanas, idejas savas sirds veselības uzlabo-
šanai. Saņemtas atbildes uz jautājumiem.

Bezmaksas nodarbības.

Sīkāka informācija un pieteikšanās – 29388012, Linda

Līdzjūtības

*Atkal, zeme, tava velēna vaļā tiek klāta.
Atkal viena dziesma līdz galam neizdziedāta.*

**Izsakām visdziļāko līdzjūtību Janas Koršunovas
tuviniekiem, piederīgiem, draugiem, kas sēro par
Janas pāragro aiziešanu septembra pēdējās dienās.**

Biedrības „Otrās mājas” biedri

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Tipogrāfija Ogrē”.
Iznāk katra mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Atbildīgais par izdevumu-Mareks Liepa, tekstu korektore-Zinta Saulīte. e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvais izdevums pieejams internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem faktiem un uzskatiem atbild raksta autors.

